

lungerne har gjort Synspunkter gældende, som vidner om, at de har haft Øje for de Forhold, jeg her har søgt at stille i ret Belysning. Flertallet har imidlertid stillet sig saa afgjort imod, at Mindretallet har afstaaet. fra at faa sit Forslag optaget i Udkastet som særligt Alternativ, — en Eftergivenhed, som kun kan beklages.

(Sluttet).

Th. T.

Clara Raphaels-Hus.

Desværre modtog Redaktionen af Kv. og Sf. ikke, som andre Bladredaktioner, Indbydelse til Indvielsen af Clara Raphaels Hus. Jeg kan altsaa ikke tale af Selvsyn om Bygningen og dens Indretning, men jeg vil dog gerne, at der i Kv. og Sf. skal staa nogle Linjer om, at nu har København ogsaa sit Hus, rejst til Bolig for selverhvervende Kvinder.

Jeg vil ogsaa gerne være mellem dem, der retter en Lykønskning til Frk. Thora Daugaard, der har været Sjælen i dette for Kvinder saa betydningsfulde Arbejde.

Min Interesse for den Sag er gammel. Som Medarbejder ved Dagbladet »Hovedstaden« var jeg blandt de første, om ikke den første, der i Dagspressen slog til Lyd for, at saadanne Huse maatte rejses i København, som de var rejste i Stockholm og Gøteborg.

Derfor husker jeg, hvor det glædede mig, da Frk. Daugaard en Dag for Aar tilbage, paa D. K.s Kontor fortalte mig om sine Planer. Blandt andet mindes jeg hendes Beskrivelse af kvindeligt-kloøt udtænkte Detailler, som skulde praktiseres, naar Planen en Gang blev Virkelighed.

Jeg forestiller mig nu, at i det Hus, som indviendes den 20. Oktbr. er de kloge Planer med Sikkerhed gennemført i smaat og stort, men naturligvis havde det været bedre at vide end at gisne, og jeg beklage, at Kv. og Sf.s Læsere maa nøjes med dette Ekko fra en Fest, der indenfor de selverhvervende Kvinders Rækker maa betegnes som en stor og glædelig Begivenhed.

Anna Koch Schiøler.

Dansk Kvindesamfund i Audiens hos Justitsministeren.

—o—

Den 21. Oktober modtoges en Deputation fra Fællesstyrelsen, bl. a. Formanden, Julie Arenholt, og Næstformanden, Johanne Andersen, Mosegaard, i Audiens hos Justitsministeren. Der overrakte to Andragender fra Dansk Kvindesamfund, nemlig om

- 1) Ægteskabsloven,
 - 2) Kvinders Adgang til Embeder.
- Andragenderne lød saaledes:

Til

Regering og Rigsdag.

Dansk Kvindesamfund tillader sig herved at andrage om, at der i den nuværende Rigsdagssamling snarest maa blive genforelagt og vedtaget en Lov om Ægteskab paa Grundlag af de af de skandinaviske Familieretskommissioner udarbejdede to Udkast af 1913 og 1918.

En saadan Lov er nu vedtaget i Sverige (den 11. Juni 1920), efter at den første Halvdel var blevet Lov d. 12. November 1915. I Norge er denne første Halvdel blevet Lov d. 31. Maj 1918, men anden Halvdel endnu ikke forelagt Stortinget, omend det forventes snarest at ville ske. I Finland har Lagberedningen i Maj 1920 afgivet Forslag til en Lov om Ægtefællers Retsforhold der ganske følger Principperne i de skandinaviske Udkast fra 1918.

Vi skulde tro, at et stadigt voksende Flertal ogsaa af dette Lands Befolkning maa mene, at Forholdenes Udvikling her i Norden har ført os til det Punkt, hvor fuld Ligeberettigelse mellem Ægtefæller bør gennemføres til Højnelse af Ægteskabet, til Gavn for Mand, Kvinde og Børn.

Danske Kvinder, der nu er anerkendt som fuldt ligeberettigede med Mænd i alle Statens Anliggender, kan ikke fortsat finde sig i, at Ligeberettigelse ifølge nugældende Ret nægtes dem i deres mest vitale Anliggender, i Forholdet til deres Hjem og Børn.

Vi maa kræve Mands og Hustrus fulde og lige Myndighed over Børnene, og vi maa kræve økonomisk Ligeret.

Hvad den i Kommissionsudkastet af 1918 foreslaaede Formueordning angaar, er denne jo kun en videre Udvikling af den nu gældende Ret — en videre Udvikling af den Raadighedsordning, som blev indledet ved Lov af 7. Maj 1880, men med Fastholden af Formuefællesskabets andre Virkninger — og man er i

Betænkningen ikke gaaet videre end til at foreslaa det, som allerede i 1872 blev foreslaaet af Goos.

Vi skal forøvrigt tillade os at henvise til vedlagte Genparter af — i Anledning af denne Sag — tidligere indsendte Andragender: 1) Til Regering og Rigsdag, 30.—1.—1919. 2) Til Statsministeren, 27.—6.1919. 3) Til Folketingsudvalget, 27.—11.1919; idet vi paany indtrængende anmoder om, at den høje Regering vil være lydhør overfor dette vort Andragende.

I Ærbøddighed

Formand for Dansk Kvindesamfund.
København, d. 21. Oktbr. 1920.

Studiestræde 49, 2. S. K.

Til

Regering og Rigsdag.

Da Lovforslaget om „Kvinders Adgang til Embeder“ blev forelagt i Rigsdagen i 1919, udtalte Dansk Kvindesamfund, som gennem snart 50 Aar har arbejdet for Kvinders Ligestilling med Mænd i Familie, Samfund og Stat, overfor Statsministeren sin Paaskønnelse og Anerkendelse af nævnte Forslags Fremkomst, og da det i Begyndelsen af 1920 saa ud til, at Forslaget skulde strande, indsendte vi til Fællesudvalget det i Afskrift følgende Andragende.

Som bekendt blev Lovforslaget ikke gennemført. Endnu eksisterer det Forhold — jfr. Lov af 25. Juni 1875 ang. Kvinders Adgang til at erhverve akademisk Borgerret —, at Landets Embeder og Stillinger ligefrem ved Lov er forbeholdt Mænd, mens Kvinderne — den ene Halvdel af Landets Borgene — er udelukkede.

Vi behøver sikkert ikke overfor den høje Regering og Rigsdag nærmere at paavise det uretfærdige heri; men vi skal blot henpege paa, at Forholdene — endog indenfor selve Centraladministrationens Kontorer — i den seneste Tid har vist, at den nuværende Tilstand er ganske uholdbar, idet der, trods den ovenfor citerede Lovs Bestemmelser, allerede er ansat Kvinder i Stillinger, som ved Lov er forbeholdt Mænd. — Begivenhederne i det praktiske Liv har saaledes vist, at de nugældende, forældede og uretfærdige Love overhovedet ikke lader sig opretholde i Praxis længere.

Vi mener under Hensyn hertil, at det maa være uimodsigeligt, at Tidspunktet for at erstatte disse Bestemmelser med andre, som bedre svarer til Tidens og Retfærdighedens Krav, forlængst er indtraadt, og vi skal derfor indtrængende henstille, at der snarest forelægges og vedtages en Lov, der giver Kvinder lige